

572
1982

ISSN 0132-5965

1982 ღაქაშაბერი № 12

ბიჭა

ყურადღება!
არ გაჭრა ფურცლები! გაშალე ჟურნალი, გახსენი სამაგრები. ამოიღე შიდა ოთხი გვერდი. ცალ მხარეს პლაკატი დაბეჭდილი, მეორე მხარეს — ნახატი მოთხრობა. სამაგრები ისევ შეკარი და დარჩენილი ფურცლები გაჭერი.

**საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური
კომიტეტისაგან, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს
პრეზიდიუმიდან, სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსაგან**

საბჭოთა კავშირის კომუნისტური პარტიის ცენტრალური კომიტეტი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმი და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭო ღრმა მწუხარებით აუწყებენ პარტიასა და მთელ საბჭოთა ხალხს, რომ 1982 წლის 10 ნოემბერს დილის 8 საათსა და 30 წუთზე უეცრად გარდაიცვალა სსრ ცენტრალური კომიტეტის გენერალური მდივანი, სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარე ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევი.

ლეონიდ ილიას ძე ბრეჟნევის — დიადი ლენინური საქმის ერთგული განმგებლობის, მშვიდობისა და კომუნიზმისათვის მგზნებარე მებრძოლის სახელი მუდამ იცოცხლებს საბჭოთა ადამიანებისა და მთელი პროგრესული კაცობრიობის გულში.

191/11

მიპბიჭებს მხარკამრილი

თინათინ კვიციანიძე

თხუთმეტი ძმა განუყრელი,
 ერთად შრომობს, ერთად მღერის,
 დიად კომუნიზმისაკენ
 მიაბიჯებს ბედნიერი.

ყველას თავის მინა უყვარს,
 თავდადებით იღვწის მისთვის,
 შორეული ციმბირელი
 თავს გასწირავს ციმბირისთვის.

თურქმენს — მხარეს აყვავებულს,
 მწვანე ნაძვნარს — გირჩებიანს,
 უსასრულო უდაბნო და
 ცხელი ქვიშა ურჩევნია.

ქართველს საქართველოსთანა
 მხარე არსად ეგულება.

მისთვის ყველაფერი არის,
 მშობელ მინის ერთგულება.

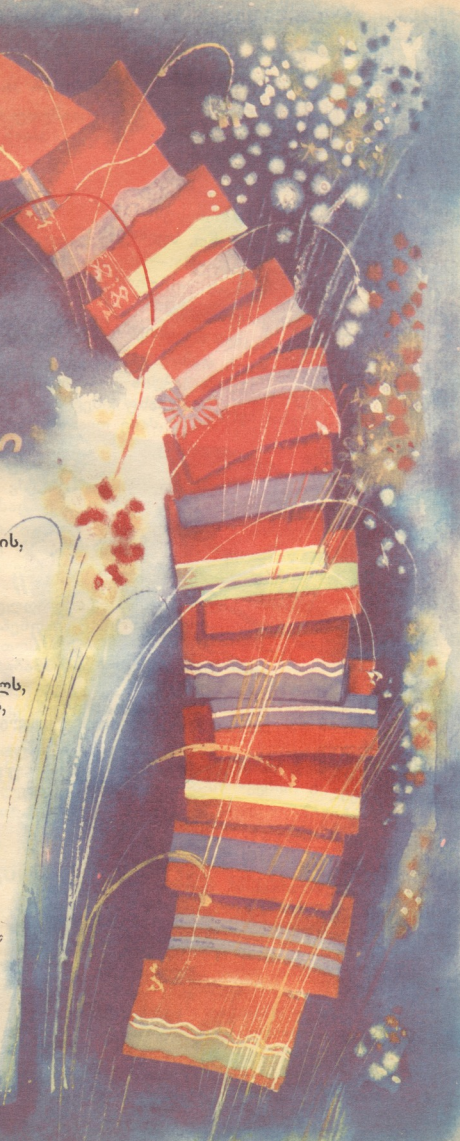
უკრაინელს უკრაინა
 ურჩევნია ოქრო-ვერცხლსა.

სომეხი კი სევანის ტბას
 ანაცვალებს სიცოცხლესაც.

ლიტველს თავის ლიტვა უყვარს,
 ესტონეთი — ესტონელსა.

ერთს რომ რამე შეანუხებს,
 შეანუხებს მეორესაც,
 და ერთმანეთს ყველა ასე
 მხარში უდგას ყავარჯენად.

ყველაფერი საერთო აქვთ
 სიხარულიც, გამარჯვებაც.

თინათინ კვიციანიძე
 ქ. შარტისის სსიპ. წმ. ნინო
 სახელმწიფო ბიბლიოთეკა

მხატვარი ნანა ზურაბულია

ვლადიმერ პრისოლკო

გვერსასრუმი

ამდენ მტვერში როგორ სუნთქავთ?
დამივიწყეთ, გატყობთ, სუღმთლად!—
დაიქუბა მტვერსასრუტმა:—
უჰ, ბოღიში, რატომ შეგერთით?
შეგაზინეთ? კარგი ერთი!
მისწრება ვარ ახლა თქვენთვის.
მტვერს გადაჭრებ თამაშ-თამაშ.
აბა, მეტი საქმე რა მაქვს?
ნუ ინებებთ ხედის შეშლას.

შევიხედავ საწოლქვეშაც.
ზანტი არ ვარ, მუდამ ვტყარობ,
დავსრიალებ ყველგან მარდად.
მტვერს გადავწმენდ წიგნის თაროს,
საფარძედს და მერე—ფარდავს...
და დალილი ხვნეშა-ხვნეშით
გავცურებები ჩემს კუთხეში.

თარგმანი ზივი ვიჭინაძისა

ელენა ბახლავიძე

დათვის ნაგალი

ბუზრის გვერდით დათვი წივს,
წივს და ველარ ითრევს წილს.
— რას უჩივთ?
— მზარს და მუცელს,
მგონი გულიც მძიმედ მიცემს.
კატარი მაქვს—მტკივა ყელი,
მტკივა გვერდი, მტკივა წილი,
— გრიპი გჭირს და მოგცემ ფხვნილებს.
— მწარე არის, გულს ამირევს.

— გინდა ასპირინის აბი?
— აბა, ერთი უყავ ყლაპი!..
ზურგზე კოტოუს დაგაწებებ,
დაგაყენოს ფეხზე, ეგებ!..
— ასპირინი ვერ მომარჩენს,
ვერც კოტოში... ჩვენში დარჩეს...
თუ გსურს მოიკიდო მადლი,
მომოტანე წამლად თაფლი!

პოლთურდიდან თარგმნა ჯემალ ზვლიძემ

სამუშაო მარჯაი

ზოოპარკი

თვალს რომ ვახვლი უთენია,
ვებეწვებით დარაჯ ძიას:
— მოგვიტანე ფია,
გვშია, გეშია, გეშია!
საკისფერი ფარაჯით
დინჯად მოდის დარაჯი,
აბოლებს და იფშენტეს თვალებს,
საჭმელს განზრახ გვიგვიანებს;
ჩვენ კი ვცმუკავთ, ვნრიანლებთ,

ვბურღლუნებთ და ვღრიალებთ,
დავგილია პირი,
ვწუნუნებთ და ვყვირით:
— უსაათოდ კხედებით, ძია,
რომ მზად არის ჩვენი ფია!
საუზმისას არ ვძრავთ ენას,
გვაეციყდება ქვეყნად ყველა
გემრიელი ფიას გარდა, —
ვხვრეპავთ, ვსვლეპავთ, ვღეჭავთ ხარბად,
ჯამის ძირსაც ისე ვლოკავთ,
გვეცვარება ოფლით ლოყა.
ჭამის მერე ტკბილი თვეღმა
გვერევა და ვყვინთავთ ყველა.

გულდინჯად და ნება-ნება
ბეჭემოთი წყალში წვება,
ვითომ ძილისპირულს მღერის
თაგბამბურა დათვის ბელი,
სულ ყველაზე გვიან კი
ფსკერზე წვება ნინანგი,
და შრომობენ ამ დროს ორნი —
აქლემი და მარდი პონი,
პონი თავსა სწევს ყინჩად,
აქლემი მოდის დინჯად;

წამდაუნწმ აჩენს კიჭებს,
ასვირწებს გოგო-ბიჭებს,
მიადგება ფართე კარს,
სადაც სპილო ბრძანდება,
ჩამოუვლის გალიას
სადაც ძვლები არიან...
აუზთან კი სწრაფზე სწრაფი
ეტლშებმული პონი დაქრის,
უფროალებს ფაფარი.
მერე მოდის ზამთარი,
ქარი წივის ციციცივლა,
უფოთლო ბაღს სტოვებს ყველა,
ხშირად, ხშირად ხან წვიმს, ხან თოვს!
და ჩვენ ბაღში ვრჩებით მარტო.

თარგმნა ლალი ჯაფარაშვილმა

ნიჟარა

ნიჟარაში დაეამწყვდიეთ ზღაპრები,
მელიებით, ციყვებით და ზღარბებით,
მერე კარი გამოვუღეთ ნიჟარას,
შეეშინდა ირინოლა შვიშარას.

ჯანსუღ ჩაკაშვიანი

ფიტული

პაპას სახლში ოქროსფერი
ჩიტუნისა ფიტულია,
ბოლო მზისფრად გაუშლია
ამ ოქროსფერ ჩიტუნისა.
ყელთან მუქილურჯი დაჰკრავს,
ბოლოსაკენ წითურია,
ცოცხალს ზონობს ეძახოდნენ,
მკვდარი ახლა ფიტულია.

მაია და ნიწილა

ნიწილო, ბიწილო,
შრომანო, გერიტინო,
ბევრიც რომ იტირო,
ბევრიც რომ იწივლო,
ჩემი ხარ, წიწილო!

მხატვარი თემურ შანიძე

ՍՆՍՆԵՆԿԿՆԳՍՈՒ ԼՄՍՆՆԱՂ

ՕՄԵՆԳԵՂՁ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՆԱԳՂԻՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂ ԴՍՄՇՇՇՇՇՇՇ

ՄԻՂԻՄ

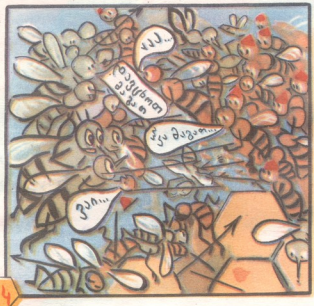

მოვემზადდით ომისთვის, მტერი გვიტყვის აშარი, ჩვენზე მოდის ღალატითი კრაზანების ლაშქარი.

შევუტოთ ფრთოსნულად, ვაჟკაცური იერით, რომ გადარჩეს ოჯახი, მტერი დავცეთ ძლიერი!

კვასავს შუბი ნალესი, მტერი გარბის ნალენი!

ჩემო კარგო შვილებო, დიდება თქვენს მარჯვენას, გილოცავთ გამარჯვებას, ოჯახის გადარჩენას!

და რადგანაც ფაფუნამ ჩვენ სიცოცხლე გვარგუნა, იგი გმირთა გმირია, გაუმარჯოს ფაფუნას!

28

6

ეს ობობას ციხეა — საწონჩხეთა ალაგი
და ვინც აქ გაუპდება, არის მისი ზვარაკი.

7

ძაჯლაჯუნა მარნუხავ,
იცი ხმალი ვინ გინვეს?!

8

ახლა ნახავ მისი ხმლის
და მარჯვენის სიმტიცეს!

9

მორჩა შენი ნავარდი,
მოკვდი და დასამარდი!

10

თუკი ღამე სკის გარეშე
გათიე სადმე,
ოჯახს გამოემშვიდობე
და სიცოცხლე დათმე.

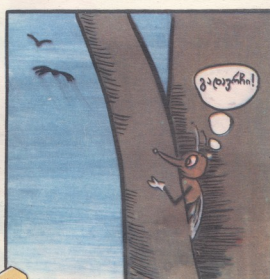
11

ყველამ ხელი გამოიღო
ბოროტმა და ნუნკმა,
რათა სწრაფად პირში იგდონ
გემრიელი ლუკმა.

12

თუმცა ბნელმა სიკვდილმა
კარზე დაუკაკუნა,

13

საოცრებით გადარჩა
ქანცგაცლილი ფაფუნა.

საბჭოთა

სოციალისტური

რესპუბლიკების

კავშირში

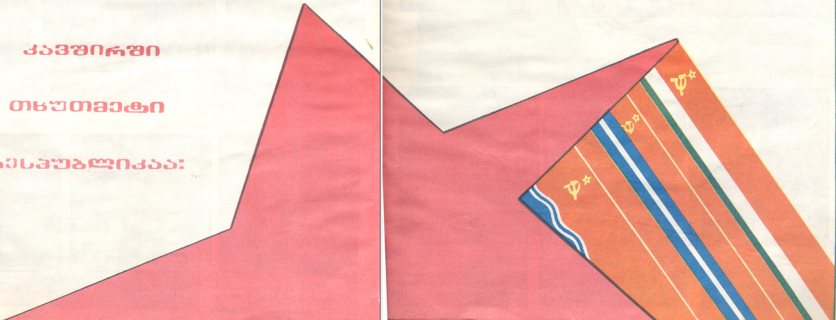
თხუთმეტი

რესპუბლიკაა:

საბჭოთა კავშირი

წელიწადს

14

გზა აღარ ჩანს წინ,
ღამეა და წვიმს.

15

არა და არ ეშველა, ბედმა აქაც დათრგუნა,
უცაბედმა გრიგალმა გაიტაცა ფაფუნა.

16

17

უნებურად მიანყდა
აკაციის ბალთან
გრიგალისგან დაღვნილ
კრახანების სახლ-კარს.

18

თუმცა ვიცი, მომკლავენ,
არ იქნება დანდობა,
ოჯახს უნდა ვაუწყო
მათი მუხანათობა.

19

20

21

მზეს თუ ვერ დავასწარ, კარგს ნურაფერს ველი,
სახლ-კარს დამინგრევენ, გაიხარებს მტერი.

აი, სწორედ აქ არი
მშობლიური სახლ-კარი.

შუალამისას

ა. ფურცხვანიძე

შუალამეა. აი. საათის ისრები ერთმანეთს დაემთხვა. ღამის 12 საათია, უფრო სწორად 24 საათი. ერთი წამიც და დღე-ღამეც დღე-ღამე შეიცვლება. თუ აქამდე იყო, ვთქვათ, ოთხშაბათი, 5 მაისი, ამ წამიდან უკვე ხუთშაბათი, 6 მაისი იქნება. მაშასადამე, ყოველ შუალამისას მთავრდება ერთი დღე-ღამე და იწყება მომდევნო დღე-ღამე.

შუალამისას ძველი დღე-ღამე ყოველთვის იცვლება ახლით

დღისა და ღამის ბუნებრივი თანამიმდევრული მონაცვლეობა შეთანხმებულია საერთაშორისო წესით, რომლის მიხედვით თუ დღეს, ვთქვათ, ოთხშაბათი, 5 მაისია, უახლოეს დღე-ღამეცა გახლავება ასეთი იქნება:

გუშინწინ	გუშინ	დღეს	ხვალ	ზეგ
ორშაბათი 3 მაისი	სამშაბათი 4 მაისი	ოთხშაბათი 5 მაისი	ხუთშაბათი 6 მაისი	პარასკევი 7 მაისი

ეს თანამიმდევრობა ნახტომისებურად შეიცვლება შუალამისას—ახლა ხომ უკვე 6 მაისია! მაშასადამე

გუშინწინ	გუშინ	დღეს	ხვალ	ზეგ
სამშაბათი 4 მაისი	ოთხშაბათი 5 მაისი	ხუთშაბათი 6 მაისი	პარასკევი 7 მაისი	შაბათი 8 მაისი

წარსული დღეები მომავლის დღეები

რასაც დღეს ხვალინდელ დღეს ვუწოდებთ, ის ხვალ დღევანდელი იქნება. ასე შეიცვლება სხვა დღეებიც—

დღევანდელი ხვალინდელი ხვალ იქნება დღევანდელი

მიმდინარე დღე-ღამეები ერთ ხაზზე გამწკრივებული რომ წარმოვიდგინოთ, მაშინ ეს მწკრივი ყოველ შუალამეზე ერთი დღე-ღამით წარსულისაკენ გადაადგილდება და ყოველი დღე-ღამის ნომერი (რიცხვი) ერთით მოიმატებს. თვის ბოლო დღე-ღამის, ვთქვათ 31 მაისის, დამთავრების შემდეგ, შუალამიდან დაიწყება მომდევნო თვის პირველი დღე (1 ივნისი), ხოლო, როცა წლის ბოლო, მე-12 თვის—დეკემბრის ბოლო დღე—31 დეკემბერი დამთავრდება, ესე იგი, როცა 31 დეკემბრის 24 საათი შესრულდება, ერთი წამის შემდეგ, დღე-ღამისა და თვის გამოცვლასთან ერთად გამოიცვლება წელიწადიც. დამთავრდება ძველი წელი და დაიწყება ახალი წლის პირველი დღე-ღამე.

გუშინწინ	გუშინ	დღეს	ხვალ	ზეგ
29 დეკემბერი	30 დეკემბერი	31 დეკემბერი	1 იანვარი	2 იანვარი
ოთხშაბათი	ხუთშაბათი	პარასკევი	შაბათი	კვირა

ძველი 1982 წელიწადი ახალი 1983 წელიწადი

წამიც და აი, დადგა 1983 წელი.
დღეს 1 იანვარია.

თქვენი გუნდითაღი ვებობარი

ძვირფასო პატარა მეგობრებო! დიდი ხანია ვიცნობ კუკური გოგიაშვილს. ახლახან მას სამოცდაათი წელიწადი შეუსრულდა. მაგრამ მე იგი მინახავს ახალგაზრდა, როცა „დილის“ რედაქციაში დაიწყო სამსახური. მას შემდეგ 35 გაზაფხული-ზაფხული-შემოდგომა-ზამთარი მიიწურა. გადაფურცლეთ „დილის“ ძველი თუ ახალი ნომრები — მის მიერ შექმნილი მრავალი ლექსი, მოთხრობა და ზღაპარი ამშვენებს მათ. ნორჩ მკითხველთა მრავალი თაობა გაუხარებია თავისი ქმნილებებით დღეს უკვე დვანღმოსილ შემოქმედს.

რამდენიმე ათეული წელიწადია კუკური გოგიაშვილის საბავშვო პიესები იდგმება მხოლოდ მაყურებელთა და თოჯინების თეატრების სცენებზე და მაყურებლის მოწონებასა და ტაშს იმსახურებს.

რვა წელიწადი მოშიწია „დილის“ რედაქტორად მუშაობა. კუკური გოგიაშვილი რედაქციის ენერგიული მუშაკი იყო, სარედაქციო საქმისათვის თავდადებული და დაუზარელი ადამიანი. ძალას არ იშურებდა, რომ რედაქციის ირგვლივ შემოეკრიბა გამოჩენილი მწერლები, მხატვრები და, რასაკვირველია, შემოქმედი ახალგაზრდობა. ასე იყო და ასეა ახლაც.

თქვენ კარგად იცნობთ კუკური გოგიაშვილის მრავალ ლექსს. თქვენი საყვარელი პოეტი გესაუბრებათ ლამაზი, მომხიბლავი,

ხატოვანი ენით — ჩვენი სასიამო ქართულით გინერგავთ სამშობლოს ერთგულებას, შრომის სიყვარულს, უფროსების, აღმზრდელების პატივისცემას, ურთიერთმეგობრობას. მისი ლექსი მსუბუქია, გამჭვირვალე და ადვილად დასასმობებელი.

ერთი სიტყვით, კუკური გოგიაშვილი თქვენი გულითაღი მეგობარი და სათუთი აღმზრდელია.

იგი მრავალი საბავშვო წიგნის ავტორია და ეს წიგნები ამშვენებს საბავშვო ბაღების, დაწყებითი კლასების წიგნის თაროებს. ბევრჯერ შევხვედრივარ პატარებს, რომლებმაც ჯერ კითხვაც კი არ იციან, მაგრამ კ. გოგიაშვილის იუმორითა და ხალისით სავსე ლექსებს სიყვარულით წარმოითქვამენ.

კუკური გოგიაშვილი დღესაც ახლგაზრდული შემართებით შრომობს და იღვწის საბავშვო მწერლობის აღმავლობისათვის დღესაც დაუზარელად ქმნის ახალ ლექსებს, პატარა მოთხრობებს, ზღაპრებს, იგავ-არაკებს.

თქვენთან ერთად შინდა მივულოცო მას სამოცდაათი წლის შესრულება და ვუსურვო დიდხანს ემოღვაწეოს ძველებურად მხნედ და დაუღლელად; მრავალჯერ გაეხარებინოს თქვენი და ყველა თავისი მეგობრის გული ახალი წიგნებით.

გამაკ მაკზიანი

მიზრინავენ მერცხლები

ოქროს შემოდგომაა,
გადაყვითლდნენ ფოთლები,
ჭირნახულით აივსო
მხიარული სოფლები.

ყურძენს, კომპს და ჩურჩხელებს
ვუცქერ, თავზე ვეკვლი,
დევებივით ქმინავენ
მაჭრით სავსე ქვევრები.

ტყე დახატა ბუნებამ,
წყაროს ბილიკს მივყვები,
ზამთრის სარჩო-სასუსნავს
დაეძებენ ციყვები.

მთაო, მთაო მაღალო,
მალე შეივერცხლები...
აღარ ისმის უღურტული,
მიფრინავენ მერცხლები.

შე ჩასახლელად გადახრილიყო. სხივ-
გულ მკვლევრად სითბო და ნათელი. შუა-
გულ ტყეში, ერთგან ხავსი ისე მომძლავრე-
ბულიყო, თითქოს ვინმეს გულდავკუნ მოგე-
როვებინოს. სწორედ აქ ინვა დიდი რუხი
მგელი. გაკანრულ თაის სულს უბერავდა და
უბერავდა, მერე რბილად გაუსვამა-მოუსვამ-
და ხავსს.
— როდის გაუწავლებივარ ასე ნაიანოს,
— ჩაფიქრდა მგელი, — ხომ არ... „დაგებერ-
დით“ უნდოდა ეთქვა, მაგრამ ამ სიტყვის
შეუძინდა და თავი ისე გაიჭინა, თითქოს
„დაგებერდის“ იმორება.
მერე ისევ სული შეუბერა თათს. ასნია და
ერთი-ორჯერ პაერში გაქანდა. ვაპა, აქლკა
და ახლა უფრო ენერგიულად დაიწყო ქნევა.
ცოტა ხანში მკორე თათიც ასნია, მერე ზურ-
გზე გადაკოტრილდა და რთივე ფეხი აღმა-
როა.
ინვა, იქნედა ფეხებს და ერთობოდა
მგელი.
ასე თამაში, კატასავით ნეხვირობა მართ-
ლაც არასოდეს მოსწონებია. ნასიამოვნები
მგელი თვალბასაც ნაბავდა. მშის სხივები
მხოლოდ მისკენ ეშურებოდნენ, ათასფერად
ციმციმებდნენ, თითქოს ცეკვავდნენ.

ერთი კი იყო, იმაზე ფიქრი არ მორდე-
ბოდა, ხომ არ გამოვსულედიო. ფიქრით კი
ფიქრობდა, მაგრამ უკვე ძალუშად იქნედა
რთივე ფეხს და ყმუროდა. მხოლოდ მაშინ
გამოაფხიზლდა, ყმუილი სიმღერაში რომ გა-
დაიზარდა... მიხედა, მწყემსის ამორქმულ
მგელიდას თავისებურად აყვებლებდა. თვა-
ლები ფართოდ დაჭყიტა და თავს ზემოთ,
მალაღ ხეებზე უამრავი ჩიბი და ციყვი და-
ლანდა. ისხდნენ ტოტებზე გასულუბნები და
გაოცებულნი დასჩერებოდნენ აცეტბულ
მგელს.
მგელმა უცებ რისხვით საგსე მზურა მოა-
ლო ირველი და ომახინად შეხსახა:
— ახლა კი მიფრთხილდით!
მისდა ვასაოცრად არავინ განმრუდა.
ფრთის შეტოკება რა არის, არც ერთ ჩიტუ-
ნას ფრთა არ შეტოკებია. ყურის დაცეკება
რა არის, არც ერთი ციყვის ყური არ დაუცე-
კებია.
— ახლა კი მიფრთხილდით! — ხმას აუ-
ნია მგელმა და ერთი ისეთი შეგმუვდა, თვი-
თონედ დაბურქავდა. აქეთ-იქითაც მიმოი-
ხედა, მართლა მე ვიყავი თუ სხვა ნამომე-
მარაო.

ველაფერ ამას ისიც დაერთო, რომ ერ-
თმა პატარა ციყვმა გადაიკისისა. ამან სულ
გააცოფა მგელი. ერთი კიდევ შეგმუვდა და...
ახლა თითქოს მთელი ტყე აკისისდა — ჩი-
ტები, ციყვები იციროდნენ და იციროდნენ.
მგელმა თათი ძლიერად დაერა მიწას.
ნაკანრმა თავი გაახსენა. თათი მალულად
გაილოკა. ამან არ უშეშლა. ასნია და პაერში
გაიქენ-გამოიქინა.
— ციყვს იწყებს, ისევ ციყვას იწყებს
მგელი, გახარებულა, — შესახა პატარა
ციყვმა და ტამიც დასცხო, — დამპიტაური,
დამპიტაური. დამპიტაური...
კოდალაც აკაკუნდა. ტამი და დოლის
ხმა მოედო ტყეს.
— მიდი, მგელი, მიდი, ნუ გრცხვენია, —
ჩხავილით ამხნევებდა ყვავი, — შენი ხისას
მინდოდა ცეკვა და სიმღერა. აპა, ახლა სადა
შემიძლია.
გაოცნებული ინვა მგელი, ისე აცეკვბდა
თვალბებს, თითქოს საიდანლაც შევლას
ელოდა.
— დაგბდენით სუყველას! — აყვირდა
უცბა. გრძობდა, რიხი წართქოდა ხმას.
დაფშუკლებაც გადაწყვიტა, მაგრამ იფიქრა,
ვაითუ აღარც ეს გამოიმჩივდესო. ჯერ თათის-
თვის ჩაიფშუკა, კნავილს მიაშეგვანა და
ტამიც გასცრა.
— აღარ გემინიათ ჩემი? — იკითხა
მგელმა.
— არა, არა, არა, — ერთხმად ანივლ-
დნენ აფერადებული ჩიტები.
— ჩამოდით ძირს, თუ ვაგვაციები ხართ,
— მგელმა ამის თქმა ვერც კი მოახსრო, რომ
ფრინველები ერთხმად დადგმდნენ და ახლა
ხავსი აჭრეფდა. მერე ციყვებიც გამოჩნ-
დნენ...
— მამ არ გემინიათ?! კბილები გაკა-
რატუნა და ნახტომისთვის მოეშხადა, დაი-
ძაბა მგელი.
არც ერთი ციყვნა-ციყვნა ნადირ ფრინვე-
ლი არც განმრუდა.
ასე ნახტომისთვის გამზადებული გაიყინა
მგელი.
ერთმა ბაჭიამ დოინჯი შემოიყარა:
— მოდი, აპა მოდი... ხომ ხედავ, არ გვე-
შინია.
მერე ხეს ქერქი ააძრო და ხრამხარუსი
აუტყვა.
ისევ აკისისდა ტყე. მგელს ეჩვენებოდა,
ყვავილებიც იციინან, ხეებიცო. თათი ვასა-
ფრთხილებლად შემართა, მაგრამ გონს მო-
ვგო და მიწას აღარ დასცხო.

თათი გაილოკა. მიმოიხედა, შეატყო თა-
ნაგრძობით მისჩერებოდა. თათის ლოკვა
არჩია. კი ფიქრობდა, რა ვქნა, რითი შევაზი-
ნოო, მაგრამ იმხსაც გრძობდა, აღარ პქონ-
და ამათი ღვენის თავი.
— ხომ იცით, ჩემს გარდა მგლები კიდევ
რომ არიან, — ნამოწვა და ისე მიმართა
ირველიც მყოფო, — ყველასთან კი არ გავი-
ვათ ასეთები, — მერე თავი თათებში ჩარგო
და უკვე მისს მოკუდული ხმა სტორი, — მე
თათი მტკივა, თათი კი არა, ტორი, და ამი-
ტომ გაატობით... დიხს, ამიტომ...
— მიპ, — ისევ გადაკისკიხდა დააპირა
პატარა ციყვმა, მაგრამ მხოლოდ ეს „მიპ“
მოასწრო, გვერდით მდგომამ თათი ჩასცხო.
მერე ნელ-ნელა დაიძალნენ ცხოველები.
თითქოს არც უნდათ წასვლა. ხშირად
უკან მოიხედავდნენ ხოლმე. ჩიტებიც უხმოდ
გაეცალნენ იქაურობას.
ტყეში ჩამობნლდა.
თათებში თავჩაქივრული ინვა მგელი.
შორიდან მწყემსის სიმღერა მოესმა. ელიმე-
ბოდა ჩათვლემის და თერ ბატკანს ხე-
დვდა. ბატკანი ამ სიმღერაზე ცეკვავდა. ეს
კი ძლიან სიამოვნება ბებერ მგელს.

გადარი ზომონძისი

